

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

ИЗЛАЗИ НЕДЕЉНО ЈЕДАН ПУТ

ЦЕНА ЗА СРБИЈУ:

НА ГОДИНУ 6 дин.
 НА ПОЛА ГОДИНЕ 3 „
 ЗА СТРАНЕ ЗЕМЉЕ НА ГОДИНУ 9 „

НЕДЕЉА 9. МАЈА 1893.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПР. ДИН. ОД ВРСТЕ

ПРЕТПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
 А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

Рукониси не враћају се

Неплаћена писма не примају се.

ГРАЂАНСТВУ ВАР. БЕОГРАДА

Према решењу одборском од 19. Априла 1893 год АБр 2160 држан је на дан 2. Маја ове године збор грађана београдеки, ради решења питања о поверењу или неповерењу данашњем општинском представништву и то: председнику члановима суда, кметовским помоћницима, одборницима и њиовим заменицима, пошто је ово питање остало нерешено, услед тога што је радња збора држаног за ово питање 21 Новембра 1892 год. решењем Државног Савета од 30. Новембра 1892 год. Бр. 3913 поништена као незаконна и неправилна.

На овоме је збору имало право гласа 4837 грађана, а од овога броја дошло и гласало свега 1702 гласача. који су гласови сви дати **за поверење** општинском преставништву те је тиме једногласно решено да данашњи преставници општински уживају потпуно поверење својих грађана.

Решење ово пуноважно је и извршно према чл. 13. и 22 Закона о општинама, о чему се грађанство овим извештава.

Од суда општине вар. Београда 8. Маја 1893 год. АБр. 2394.

ГРАЂАНСТВУ ВАР. БЕОГРАДА

На основу члана 56 и 60. закона о избору народних посланика, суд општине вароши Београда објављује грађанству, да ће се на дан 18. Маја ове године вршити избори народних посланика на овим местима у Београду:

За кварт дорћолски

У основној мушкој школи (Душанова улица).

За кварт палилулски

У основној мушкој школи (Школска улица).

За кварт теразиски

У основној мушкој школи (улица Два јаблана).

За кварт варошки

У основној мушкој школи код Саборне цркве (Дубровачка улица).

За кварт савамалски

У основној мушкој школи (улица Краљевића Марка).

За кварт врачарски

У основној мушкој школи, спроћу војне болнице (Пријепољска улица).

За чланове бирачким одборима одређени су ови одборници и то:

За кварт Дорћолски: за члана Ђорђе Димитријевић за заменика Лазар Дашковић.

За кварт Палилулски: за члана Милан М. Ђорић, за заменика Милош Триковић.

За кварт Теразијски: за члана Коста Петровић, за заменика Мијајло Јанковић.

За кварт Вирошки: за члана Соломон Ј. Азријел, за заменика Лазар Радоњић.

За кварт Савамалски: за члана Раденко Драговић, за заменика Михајло Банковић.

За кварт Врачарски: за члана Гаврило Бркић, за заменика Јован Ђуровић.

Од Суда општине вароши Београда 8. Маја 1893 год. АБр. 2505.

ОБЈАВА.

Суд општине вароши Београда објављује грађанству, да ће се бирачке карте за избор народних посланика на дан 18 Маја 1893 год. почети издавати од 3. Маја 1893 год. пуноправним бирачима онако, како прописује закон о изборима народних посланика.

Издавање карата вршиће се у суду општине београдске у одборској дворани.

Од Суда општине вароши Београда 30. Априла 1893. г. АБр. 2353.

ОБЗНАНА.

До 1. Јануара ове године спојен је велики број кућа са водоводом београдским а међутим је до сада сразмерно врло мали број сопственика тих кућа извршио инсталацију водовода у самој кући и почео воду употребљавати.

Ово неизвршење инсталације водовода у кућама, које су са водоводом већ спојене, штети општинске интересе, те стога суд општине вар. Београда објављује грађанству, да ће управа водовода од 1. Августа ове године наплаћивати воду према члановима 8 и 9. правила за издавање воде, од свију оних кућа, које су до 1. Јануара ове године са водоводом спојене безобзира на то, да ли се вода у кући троши или не, или да ли је инсталација у кући извршена или не.

Ово решење своје суд општине вар. Београда оснива на члан. 2 и 13. правила за везивање водовода са зградама у Београду и издавање воде из истог водовода, која су правила добила закону

силу решењем Владе Његов. Величанства од 10 Јуна 1892 год. ПБр. 10381 основаним на чл. 6. 7 и 9. зак. о варошкој трошарини у Београду од 13 Јуна 1884 године.

Од суда општине вар. Београда 30 Априла 1893 год. АБр. 2366.

НАРЕДБА.

Општински суд приметно је: да се рани отпади покупљени са ђубришта, као што су: коске, старе крпе, хартије стакларије и томе подобно носе по свима варошким тржиштима и улицама ради продаје. Како је ово противно санитарским прописима о одржавању чистоте, која је један од најбитнијих услова за здравље становништва, то суд општине вароши Београда позван чл. 36. зак. о општинама за одржавање санитарских прописа

Наређује:

да се продаја и куповина ових одпадака може вршити од сада само на друму вишњићком и нигде више.

Ко би противно поступио овој наредби казниће се по §. 326 крив. закона

Сбр. 4306. Од суда општине вароши Београда 16. Априла 1893 г. у Београду.

НАРЕДБА.

Одбор је општински у својој седници од 15. Априла 1893 год. на основу чл. 5. закона о чувању пољских имања прописао ове казне за потрице за ову 1893 год.

I. За прегажени или опашени 1 квадрат метар пашњака, браника, воћњака, ливаде и детелине 0·10 дин.;

II. За један кв. метар баште баштованице — прегажен или опашен, 0·50 дин.

III. За један чокот виноградски упропашћен 1·00 дин.;

IV. За прегажени или опашени 1 квадрат метар њиве засејане јечмом или овсом 0·15 дин.;

V. За прегажени или опашени 1 квадрат метар њиве, засејане житом или ражи 0·20 дин.;

VI. а) За један струк кукурузни прешања 0·05 дин.;

б.) За један струк кукурузни после прешања 0·10 дин.;

в.) За један струк кукурузни после првог копања 0·15 дин.;

г.) За један струк кукурузни после другог копања 0·20 дин.

Од стране суда општине вар. Београда 19. Априла 1893. г. СБр. 5058.

ОБЈАВА.

Многе се општине и друге власти обраћају на општину београдску са захтевима, да она или наплати од некога порезу, или да кога у порезу уврсти, или да што друго по овоме послу уради.

Како општина београдска према закону о непосредној порези не ради ове послове, но за то постоји нарочито пореско одељење за вар. Београд, то, да би се излишна преписка избегла, Суд општине вар. Београда

Објављује,

да се све ово-земаљске власти обраћају по напред именованим пословима непосредно пореском одељењу за вар. Београд.

Од суда општине вароши Београда, 17. Априла 1893. год. СБр. 4546.

ЦАР СИМЕОН-СИНИША НЕМАЊИЋ

ПАЛЕОЛОГ

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

НАПИСАО

РАДОСЛАВ АГАТОНОВИЋ

(СА ЈЕДНОМ ЗЕМЉОПИСНОМ КАРТОМ)

(Наградила општина београдска другом видовданском наградом)

МОТО:

„Praecipuum munus annalium reor, ne virtutes sileantur, utque pravus dictis factisque ex posteritate et infamia metus sit“.

Tacit., Ann. lib. III., cap. 65.

IV.

Цар Симеон-Синиша (Немањић) Палеолог.

(од 1357—1371. год.)

„Συμεών εν Χριστῷ τῷ Θεῷ πατρὶς καὶ βασιλεὺς καὶ ἀντοκράτορ Ρωμαίων καὶ Σερβῶν καὶ παντὸς Ἀβραυῶ, Οὐρεσις ὁ Παλαιόλογος“.

Гласник XVIII, 201.

(НАСТАВАК)

Напред, у другом одељку ове расправе, ми смо напоменули, како је цар Душан страховао за опстанак престола свога сина,

највише из тога разлога, што је добро знао, да ће, ако би Синиша покушао после његове смрти васпоставити своја наследна права, цариградски Палеолози прећи на страну свога сродника и пријатеља, и потпомоћи га у његовим потраживањима. Тако је заиста и било. Одмах после смрти цара Душана грчки цар Јован Палеолог био је на страни свога сродника, цара Синише Палеологовића, па је привукао на своју страну и бугарског цара Александра, узевши његову деветогодишњу кћер Марију, за жену своје такође деветогодишњем сину Андронику¹⁾. Тако се може држати, да је Синиша имао пре нег што ће на Србију поћи, уза се већ два доста моћна суседна владара. Који су имено од српске властеле били на страни Синишиној, данас се још не зна; без сумње, да их је било, и то нарочито оних конзервативнијег карактера, којима се „нови ред“ Душанов, што се тиче наследства, није допадао, и који су у цару Синиши гледали избавиоца српског царства из члусту разних његових узурпатора и отимача. Зна се име само једнога Душановог војводе, деспота арбанског Јована Асена

1) Срећковића: „Ист. срп. нар.“ II 739.

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

XXI. ВАНРЕДНИ С А С Т А Н А К

25. Априла 1893 год.

Председавао председник г. Милован Р. Маринковић, од одборника били: су г. Никола Х. Поповић, Ј. Јовановић, М. Велизарић, Ђ. С. Новаковић, Др. П. Поповић, Мих. П. Бончић, Рад. С. Филиповић, М. Капетановић, Филип Васиљевић, К. Петровић, Сава Вељановић, Ђорђе Нерандић, Јов. Ђуровић, Мијајло Јанковић, Мих. М. Ђорић, Лазар Радонић, Коста Д. Главинић, Ђорђе Ж. Нешић и Р. Драговић.

I.

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 19. Априла 1893 год. и примљен је без измена.

II.

По прочитању акта истражног судије за варош Београд АБр. 2199, 2180, 2181, 2200, 2182 којим се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио: Да су му Антоније Дуњак кочијаш, Вукашин Наумовић штампар. момак и Благоје Милојевић рибар непознати; да је Милан Милетић телеграфиста доброг владања а да му је његово имовно стање непознато; да су Перса жена Науна Младеновића и Петар Јовановић ликерџија доброг владања и доброг имовног стања

III.

Председник износи на мишљење молбе, којима се траже уверења о сиротном стању и породичном односу. По прочитању тих молби СБр. 6360, 5804, одбор је, изјавио мишљење, да се суд предходно увери о имовном стању Александре жене Васе Ристића, па тек онда да јој изда тражено уверење; да се круни удови Лазара Јовановића може дати тражено уверење.

IV.

По прочитању извештаја комисијског ГБр. 421 одбор је одобрио, одређену осу у продужењу крунске улице с тим, да се пошље министарству грађевина на преглед и одобрење, пошто се овим мења регулациони план.

V.

На предлог управ. општине трошар. АБр. 2445 одбор је одобрио, да Вељко Недељковић коњички трошар. позорник може остварити од дужности двадесет дана. Осуство му се има рачунати са дана кад га стане употребљавати.

Комнена, који је као очух Синишин, имајући са њим заједничке интересе, радњу и судбину, морао отворено прећи на страну Синишину*). Јер поделивши заједно са Синишом епирску деспотовину, наследство деспота Нићифора Анђеловића II, могао се и он бојати, да и њему не загрози опасност од Нићифора, пошто је овај од Синише отео један део своје очевине. Нићифор је био дакле противник и Синиши и Комнену. Њега је противу обојице њих подетицала и потпомагала српска царица Јелена. Отуда је природно, да је и деспот Комнен морао бити чврсти савезник Синишин, а први га признати за цара српског, арбанашког и грчког, и отворено стати у непријатељски положај према царици Јелени и њеном савезнику деспоту епирском Нићифору II. Па је с тога и гледао, да га некако уништи или одагна од граница својих земаља, и лиши царицу једног моћног савезника, који је највише могао сметати цара Синишу у остварењу његових планова. Тиме се и даје објаснити,

*) Могло би се нагађати, да је и војвода Жарко био уза Синишу, пошто се за њега извесно зна, да се био одмелуо од Уроша. (Види Срб. споменици II. К. Твртковића, част I бр. 45. страна 56). Али се ипак одатле само не сме закључивати, да је он био уза Синишу; већ можда у броју оних „неутралних“.

VI.

По прочитању протокола лицитације ГБр. 410 држане према решењу одборском од 31. Марта 1893 год АБр. 1481 (ГБр. 204) за инсталисање водовода у новој згради основне школе на дорћолу одбор је решио, да се инсталисање водовода у новој згради основ. школе на дорћолу уступи М. Савчићу и Бекеру према прописаним погодбама и плановима а за цену од хиљаду четири стотине деведесет девет дин. и педесет пара.

VII.

Председник предлаже одбору, да према решењу своме од 15 Априла ове год одреди другог правозаступника на место г. М. Ст. Марковића, кога је од дужности разрешио

По саслушању овога одбор је решио, да правозаступник општине београдске буде г. Никола П. Николић адвокат из Београда под истим погодбама, под којима је и пређашњи правозаступник био, изабрав уједно повереништво, да поднесе предлог, како, да се уреди правозаступничко одељење општине београдске. За поверенике изабрати су г. М. Бончић, Ђ. С. Новковић и Р. Филиповић.

VIII.

Истражни судија за срезове врачарски и космајски актима својим АБр. 1396, 1631, 2238 тражи, да се одреде присутници при ислеђењима крив. дела.

По прочитању тих акта одбор је решио, да суд општински, одреди потребан број присутника и о томе извести како одређене, тако и истражног судију.

IX.

Председник позива одбор, да према 19 чл. зак. о општинама одреди коцком чланове бирачким одборима за збор, што ће се држати 2. Маја ове године за решење питања о поверењу или неповерењу данашњем општинском представништву.

По саслушању овога, одбор је одредио коцком чланове бирачким одборима и то:

За кварт варошки: Петка Вељковића предузимача и Марка Баруа, мењача;

За кварт врачарски: Павла Стевановића, капет. у пензији и Димитрија Николића, дрвара;

За кварт палилулски: Павла Стевановића, секрет. Касац. и Косту Симића, шпедитера;

За кварт теразијски: Косту Ризнића, трговаца и Ђоку Бранковића, пензионара;

За кварт дорћолски: Михајла Триковића, секретарства финансије и Николу К. Поповића, трговаца;

За кварт савамалски: Атанасија Стевановића, пред. суда у пензији и Милана Ст Марковића, адвоката.

ОПШТИНСКИ ПОСЛОВИ.

Освећење цркве. Ново озидана црква на новом гробљу, а задужбина г-ђе Драгиње и мужа јој пок. г. Станојла Петровића бив. државног Саветника, готова је.

Данас, као на дан св. оца Николаја, коме је црква посвећена, извршиће се освећење исте.

Освећење ће почети у 9 часова пре подне а после освећења свршиће се архијерејска служба.

Пошто г-ђа Драгиња ову своју задужбину уступа општини града Београда, ради потребног свршавања религиозних обреда житељима града Београда, то се овим грађанство извештава, да би могло и оно у што већем броју присуствовати овој свечаној и реткој прослави црквеној.

СТЕЧАЈ.

Оставком г. Михајла Стевановића, упражњено је место главног благајника општине београдске на које се овим стечај расписује.

Плата благајнику је по буџету 4.000 динара. Добро је ако кандидат буде вишач дуплом књиговодству и свима пословима, што спадају у дужност благајника.

Изабрати благајник има положити кауцију од 20.000 дин. у готовом новцу или у државним хартијама од вредности или у непокретном имању.

у то доба, по свој прилици, после свог крунисања за цара, слао у Дубровник свога посланика *Василија Зеновића*, да моли Дубровчане, да му у борби против Уроша буду на руци, тј. његови *савезници*. Али му Дубровчани одговоре: „Et ad verba. que Vasilius nobis dixit pro parte ipsius (од стране Синишине) nos dedimus responsivam, quod sumus certi, quod propter bonitatem et sensus eius cognoscet esse bonam et iustam et rationabilem Et quando placeret deo, et foret possibile, velemus libenter quod pax esset inter nos et nepotem (синовца) vestrum (Синишиног). Из овога се види, да му Дубровчани из поменутог разлога нису обећали материјалне помоћи у војсци, тј. нису пристали да му буду савезници противу законитог српског цара. Али га ипак не остављају без икакве наде, обећавајући му своје моралне услуге, тј. „si per nos aliquid operari posset parati simus ad omne beneplacitum et voluntatem pro pacifico statu ambagum parciū“ — Можда није ово једини докуменат, који нам доказује, да је Синиша тражио на све стране савезника противу Вукашина, Уроша и царице Јелене. Али за сада нам је немогућно пронаћи још којег.

Писмене молбе са доказима о спреми имају се упутити на председника општине београдске најдаље до 10. Маја 1893. године.

Од суда општине вар. Београда 24. Априла 1893 год. Абр. 1795.

СТЕЧАЈ.

Суду београдске општине потребни су седам извршитеља.

Лица која желе да добију та места треба да имају ове погодбе:

а.) Да су доброг владања;

б.) Да су служили најмање као практиканти при судској, полицијској или другој којој власти;

в.) Да су у стању да положе кауцију од 1000 динара у готовом новцу или у хартијама од вредности.

Плата ће им бити 80 динара месечно а осим тога још и 4% од суме, коју по пресуди било кривичној било грађанској наплате и 1% од суме коју по решењу о забрани осигурају.

Ове ће им се процентне награде издати из касе општинске на крају сваког месеца.

Рок пријаве је до 15. Маја ове године закључно.

Од суда општине београдске, 30. Априла 1893 год. Абр. 2352.

САСТАНАК

ОДБОРА ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ
Држан 7 априла 1893. год. у Београду.
по (СТЕНОГР. БЕЛЕНКАМА)

(НАСТАВАК)

Последица тог Његовог славног и јуначког дела била је то, да смо и ми дошли на наша пређашња места.

Решења државног Савета, која је пређашња Управа вар. Београда предала била забораву

Ми смо оставили цара Синишу да се мисли: с које стране да упадне у Србију, и да почне остваривати свој план. Синиши је то задавало не мале бриге. Он је знао, да од његовог *првог* успеха зависи цео његов даљи рад и судбина његова: хоће ли он у истини постати прави наследник Душанов, или ће остати само да носи празну титулу његову. С тога му је ваљало добро мотрити, на коју страну да се крене, где би се извесном успеху могао надати. „Ићи са 5000 војске правце у Скопље није се усудио, јер би наступио на земљу „Храбреца“ Вукашина, и био би разбијен“. Ваљало је тражити неки најслабије заштићени крај Србије. У том премишљању протече му 1357. година. У почетку идуће, 1358. год. Синиши се укаже доста згодна прилика, да једном приступи извршењу своје намере. Те године маџарски краљ *Лудвик* са великом војском прелази Дунав, и упада у Урошеве земље¹⁾. Урош и Вукашин имали су тада пуне руке посла, одбијајући Маџаре, па нису ни могли толико обраћати пажње на Синишу, и бранити од њега јужне крајеве српског царства. Скадар је био најслабије заштићен,

да је оне Арбанасе, који су се противу Нишифора бунили, највише подстицао и потпомагао главом овај деспот Комнен, а у битци као Ахелосу можда и предводио у боју¹⁾. Да су цар Синиша и деспот Комнен заиста били чврсти савезници и пријатељи, види се и из даље њихове заједничке радње и судбине.

Још нешто. У „*Monimenta ragusina*“²⁾ налази се забележено једно решење тридесет и четири већника дубровачка, (in consilio rogatorum), да се одговори неком „*Vasilio Zenofi, nuncio domini Symce, per illum modum, qui videbitur esse unus pro terra nostra, et quod fiant I littera dicto domino Symce, cum illo, quem ipse posuit in littera sua*“. Ко је овој „*dominus Symce*“? Ми бисмо рекли, да то није нико друго, до овај наш Симеон-Синиша, кога су Дубровчани звали диминутивним именом: *Симча*, као год овамошњи његови земљаци: Синиша, што је такође умањено од Симеон.

Поменуто решење дубровачког већа налази се под год. 1357. од 5. Септембра (die V. Septembris). То нам даје још више разлога да верујемо, да је Синиша

1) „Гласник срп. уч. др.“ XIII. 326.

2) *Mon. ragusina libri reformationum. Zagrabiae 1882. t. II. p. 193.*

1) Срећковића: „Ист. срп. народа“ II 736.

извршена су јуче и ми смо само тим путем могли доћи на места на којима смо пре по поверењу били.

На нама сад стоји дужност да што свесније пријонемо, да нашој општини, као првој општини у Краљевини осветламо образ својим делима у сваком погледу, па и у погледу поштовања Устава и закона.

С тога ја вас молим да чујете да вам прво саопштим акт Управе вар. Београда, који нас повраћа у дужност и да га узмете на знање. (Секретар прочита. Чује се: Живео Управник!)

(НАСТАВИЋЕ СЕ)

НАРЕДБА.

Старајући се о интересима општине београдске и о тачном прикупљању њених прихода, законом и од надлежне власти одобрених, Суд општ. вар. Београда, на основу решења Државног Савета од 24. Октобра 1892. год. Бр. 3438. чл. 40. зак. о општинама и решења одбора општинског од 12 Маја 1890. год. Абр. 839, и 11 Јуна 1892. Абр. 7537, а у свези с наредбом Управе вар. Београда од 10 Новембра 1892. год. Бр. 10975.

наређује

Да сваки онај који према поменутој наредби Управе вар. Београда од исте добије дозволу за давање балова, концерата и других забава, буде дужан с том дозволом пријавити се општинском Суду и њему положити ниже означену таксу, која је установљена у корист сиротиње београдске и народног позоришта.

Ако који од сопственика или закупца локала где се дају јавне забаве, допусти да у његовом локалу какво страном лице даје предстве и друго томе подобно, а не увери се да је дотично лице поред дозволе добијене од управе вароши Београда и општини таксу платило, биће он одговоран општини за неплаћену таксу.

вели г. Срећковић. Њега су једино бранили браћа Балшићи: Балша II, Страцимир и Бурађ. Они су били на страни Вукашиновој, јер их је овај удадом своје кћери Милице за Страцимира¹⁾ умео за се придобити. Стојећи у непосредној близини земаља Комненових, Балшићи су могли у свако време грозити и њему, а посредно и Синиши. То је била политика Вукашина и царице Јелене, да Балшићи с једне, деспот Нићифор епирски с друге, а они сами с треће стране стесне Синишу и његовог савезника, да се окану својих планова и ратовања за царски престо српски. С тога је Комнену најпрече било њих — Балшиће савладати, те је по свој прилици на његово наваљивање цар Синиша и пристао, да се крене с војском *прво на Скадар*²⁾. Синиша дакле пође са оном скупљеном војском од 4—5000 људи прво на Скадар, и опседне га. Али тај је град био врло чврт.

1) Porf „Chron. græco-romanes“ p. 534. — Не зна се тачно, које је године удао Вукашин своју кћер за Страцимира; по свој прилици да је ове године — 1358 — било само преговора и обећања. Г. Ч. Мијатовић мисли да је то било 1359. год. (Гласник 35. стр. 220, примедба 1).

2) Гласник XIII 328.

ТАКСЕ

ЗА ЈАВНЕ ЗАБАВЕ У ОПШТИНИ БЕОГРАДСКОЈ

I.

- а, За свирање муш. оркестра по кафанама, баштама и т. д. од концерта до . . . 3 д.
б, За свирање са певањем вештака од 1 концерта 5 д.
в, За свирање женског оркестра (дамен-капеле) 20 д.

II.

- а, За игранку у локалу I-ог реда 15 д.
б, За игранку у локалу II-ог реда 10 д.
в, За игранку у локалу III-ег реда 5 д.

III.

- а, За панораму на дан 5—10 д.
б, За разне преставе и показивање вештина, дневно 10—50 д.
в, За менаџерије и музеуме 5—15 д.
г, Циркус од преставе 10—20 д.
д, За забаве „Тингл-Тангл“ т. ј. (певање, свирање и представљање) од вечера 50 д.

IV.

За друге врсте забава које овде нису предвиђене решаваће општински Суд засебно.

V.

Сем овога наплаћивање се још половина од гореозначене таксе у корист краљ. српског народног позоришта.

Од суда општине вар. Београда 14. Новембра 1892. год. Абр. 11331. у Београду.

РАЗНЕ ОПШТИНСКЕ ТАКСЕ.

I. Димничарство:

- а) За чишћење димњака (цилиндера) без разлике на спратове 0-20 д.
б) За неуздан шпархерд 0-20 д.
в) За узидан „ „ 0-40 д.
г) За велики узидан шпархерд у гостионици 0-50 д.
д) За чишћење димњака од два спрата 0-20 д.
ђ) За чишћење простог димњака . . . 0-10 д.
е) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са пећима 0-10 д.

- ж) За чишћење чункова од 2 и по метра уједно са више пећи 0-20 д.
з) За паљење димњака (цилиндера) без разлике на спратове 0-75 д.

II. Пражњење помијара и нужника:

- а) Од кубног метра 10— д.
б) Од акова 0-50 д.

III. Псетарина:

- а) Марка за пашче за годину дана . . 3— д.
б) Обнављање изгубљене марке стаје . . 1— д.

IV. Гробарина.

- а) Гроб за децу 7— д.
б) Гроб за одрасле 12— д.
в) Мала гробница 555-52 д.
г) Велика гробница III. реда 998-39 д.
д) Велика гробница II. реда 1099-32 д.
е) Велика гробница I. реда 1684-57 д.

V. Мртвачка кола:

- а) Мртвачка кола стара са два коња . . 12-90 д.
б) Мртвачка кола са анђелима са два коња 24-90 д.
в) Мртвачка кола нова са два коња . . 36-90 д.
г) Мртвачка кола нова са 4 коња . . . 72-90 д.

ТАКСЕ

ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЋУБРЕТА

За квартове: Савамалски, Теразијски, Варошки и Врачарски:

- Од собе и кухиње или мањег дућана са собом 0-25 д.
- Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазином 0-70 д.
- Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале 1-50 д.

За квартове: Дорћолски и Палилулски:

- Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом 0-20 д.
- Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазином 0-60 д.
- Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале 1 д.

Од суда општине београдске 28. Август 1892. године Абр. 9449.

Стојећи на високој главици, између два друга висока брега, опкољен такође високим бедемима, Скадар је и природним положајем својим био тако рећи неприступачан. Сем тога, није он био тако слабо заштићен, као што је Синиша у први мах мислио. Њега су бранили храбри браниоци његови Балшићи, а можда је ту и нешто Јеленине војске било. С тога је Синиша узалуд дуго на њ' ударао и трошио своју снагу¹⁾. Наскоро је већ почео увиђати, да му опсада иде врло тешко, и да ће му сви труди и напори скоро бити узалудни, па је већ премисљао: како би се са што мање губитка а веће части и угледа окануо даље опсаде. Ди Санг и Орбини веле, да он није био ни толиког духа за тако велика предузећа, (neque sese ea animi magnitudine ac prudentia), и да га је за то и његова војска оставила, и да је он зато морао прекинути даљу опсаду града. Можда заиста цар Синиша и није био онаким војничким даром обдарен као његов брат, цар Душан; и у дугој узалудној опсади, изгубивши неки део своје

1) Du Cange „Fam. dalm“, p. 132. — М. Orbini p. 270.

војске, можда је и наступило код војске његове неко гунђање и негодовање на узалудне напоре; али ипак ми мислимо, да ти узроци неће бити главни поводи Синишиног прекидања опсаде Скадра, пошто му се, како поменути писци мисле, и сва војска разбегла. Ту је био други узрок. Синиша истина оставља Скадар, и враћа се у своју царевину, јер се у то исто доба, 1358. год. кад је он био под Скадром, догодила и она знаменита битка код Ахелоуса, у којој је и деспот епирски Нићифор Анђеловић II погинуо. С тога Синиша, чувши за смрт свога противника Нићифора, и да су сада: Тесалија, Етолија, Акарнанија и Јелинска Влахија остале без господара, остави Скадар, и похита одмах тамо¹⁾, да пре других заузме оно што је и пре било његово, и што је било лакше заузети, него ли да и даље, опсађујући Скадар, можда највише у корист Комненову, испрљује своју снагу у борби са јачим Балшићима²⁾. На тај начин боље је и успео.

(НАСТАВИЋЕ СЕ)

1) Дестулис, „Еп. Хроника“ 7. Rouqueville t. V. p. 219. „Гласник срп. уч. др.“ XIII. 329.

2) Ibid.